

Onmeetbare weiden, die eeuwen lang onbezocht bleven, ziet men nu met bloeiende hofsteden bezaaid. Geerne gaat de vlijtige landbouwer zich aldaar vestigen, omdat hij weet dat de grond hem honderdvoudig zijnen arbeid en zijne zorgen zal vergelden.

De betrekkingen worden van dag tot dag gemakkelijker. De ijzeren-weg der Stille-Zee breidt zich gedurig verder uit en zijne vertakkingen doorkruisen het gansche land. Overal worden de waterstroomen bevaarbaar gemaakt.

Koophandel en nijverheid winnen aan in evenredigheid van de vermeerdering der bevolking. Dit moet voor uitwerksel hebben de landverhuizers naar die streek te lokken, want zij weten nu dat hunne eerste beginselen met veel min moeilijkheden zullen gepaard gaan dan voorheen.

De oproep van het bestuur is dus niet onbeantwoord gebleven. Uit al de landen der wereld vloeit als een volksstroom naar het Verre-Westen, waar de malsehe weiden voor eenen kleinen arbeid aan den akkerman een onafhankelijk bestaan verschaffen.

Aan de kleine landbouwers en aan de hoveniers heb ik, in mijn werkje *Eene Reis in Canada*, de Provincie Québec aangeraden. Aan de groote eigenaars, bijzonderlijk aan deze die geerne talrijke kudden vee bezitten, zal ik zeggen : in het Westen van Kanada hunt gij uwe fortuin in korten tijd verdubbelen.

Vooraleer die gewesten te beschrijven, vind ik het nuttig den lezer in korte woorden met de geschiedenis van Canada bekend te maken.

Daarachter begint mijne vertaling.

G. VEKEMAN.

Sherbrooke. 8 December 1882.